

Development of basic Thai writing and reading skills using Thai language learning skills exercise's Prathomsuksa students at Ban Khlong 24 School

Korakot Nimanong^{1*} Benjarat Ratchawang¹ and Mongkon Jittrasopin¹

¹ Pathumthani University, Thailand

* Corresponding author. E-mail: korakotch2543@gmail.com

ABSTRACT

This article aims to (1) study the basic Thai reading and writing skills of students at Ban Khlong 24 School by using skill exercises, (2) create effective Thai language skill exercises for students according to the 80/80 standard, and (3) compare the basic Thai language skills before and after using the Thai language skill exercises based on the learning-by-doing concept, organized into an Active Learning format with 5 steps as follows: 1) learning to ask questions, 2) learning to seek knowledge, 3) learning to create knowledge, 4) learning to communicate, and 5) learning by giving back to society and disseminating knowledge. The sample group used in this research consisted of 21 Prathomsuksa 1 students at Ban Khlong 24 School, selected through purposive sampling. The research instruments included Thai language learning activity plans, Thai language skill exercises, and achievement tests. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, and t-test. The results of the research found that (1) students who learned using the Thai language skill exercises had a higher average overall score of 92.54 percent, (2) the training in Thai language learning skills for students was effective (E1/E2) with values of 82.03/87.86, and (3) the students' basic Thai language skills after learning were significantly higher than before learning at the 0.05 level.

Keywords: Development of Basic Thai Reading and Writing Skills, Thai Language Skills Practice, Prathomsuksa Students

การพัฒนาทักษะการเขียนและอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านคลอง 24

กรกช นีมอนงค์^{1*} เบญจรัตน์ ราชฉวาง¹ และ มงคล จิตรโสภณ¹

¹ มหาวิทยาลัยปทุมธานี ประเทศไทย

* Corresponding author. E-mail: korakotch2543@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาทักษะการอ่านเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยของนักเรียนชั้น ป. 1 โรงเรียนบ้านคลอง 24 โดยใช้แบบฝึกทักษะ (2) สร้างแบบฝึกทักษะภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้น ป. 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และ (3) เปรียบเทียบทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยขั้นพื้นฐานก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทยโดยใช้แนวทางการเรียนรู้โดยการลงมือทำ จัดรูปแบบการเรียนรู้ในรูปแบบ Active Learning มี 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การเรียนรู้การตั้งคำถาม 2) การเรียนรู้การแสวงหาความรู้ 3) การเรียนรู้การสร้างความรู้ 4) การเรียนรู้เพื่อการสื่อสาร และ 5) การเรียนรู้โดยการตอบแทนสังคมและเผยแพร่ความรู้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านคลอง 24 จำนวน 21 คนโดยใช้วิธีสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย แบบฝึกทักษะภาษาไทย และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบที (t-test) ผลการวิจัย พบว่า (1) นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยสูงขึ้น มีคะแนนโดยรวมเฉลี่ยถึงร้อยละ 92.54 (2) แบบฝึกทักษะภาษาไทยของนักเรียน มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 82.03/87.86 (3) ทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย, แบบฝึกทักษะภาษาไทย, นักเรียนชั้นประถมศึกษา

© 2026 JSSP: Journal of Social Science Panyapat

บทนำ

ทุกชาติย่อมมีเอกลักษณ์ประจำชาติ ซึ่งภาษาเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมที่สำคัญ แสดงถึงเอกภาพและสร้างบุคลิกภาพของประชาชน ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารที่ช่วยสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดี อีกทั้งยังสนับสนุนการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตในสังคมอย่างปกติสุข นอกจากนี้ ภาษาเป็นเครื่องมือในการศึกษาและเสริมสร้างประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ทำให้เกิดการพัฒนาความคิด การวิเคราะห์ และการวิจารณ์ ส่งผลให้เกิดการสร้างสรรคงานที่ก้าวหน้าตามการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกและเทคโนโลยี อีกทั้งยังมีบทบาทในการพัฒนาอาชีพและความมั่นคงทางเศรษฐกิจของตนเอง สังคม และประเทศชาติ ภาษาแสดงถึงความสามารถทางปัญญาของบรรพบุรุษไทยในด้านวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ที่เป็นมรดกของชาติ ซึ่งคนรุ่นหลังควรอนุรักษ์และสืบสานต่อไป (พิมลพร พงษ์ประเสริฐ, 2563)

การอ่านคือการรับรู้ความหมายจากตัวอักษรและสัญลักษณ์เพื่อทำความเข้าใจข้อมูล ความรู้ และแนวคิดต่าง ๆ ซึ่งเป็นกระบวนการสื่อสารที่สำคัญต่อการดำรงชีวิต แบ่งออกเป็น 2 ประเภทหลัก คือ การอ่านในใจเพื่อทำความเข้าใจและการอ่านออกเสียงเพื่อให้ผู้อื่นฟัง ประโยชน์ของการอ่านมีมากมาย เช่น การพัฒนาสมอง การลดความเครียด การเพิ่มพูนความรู้และทักษะ รวมถึงการให้ความบันเทิง การอ่านจึงเป็นทักษะที่จำเป็นในยุคที่วิทยาการและเทคโนโลยีมีความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว สังคมปัจจุบันเต็มไปด้วยข้อมูลข่าวสารที่ต้องการการอ่านเพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ แม้จะมีเทคโนโลยีทันสมัย การอ่านยังคงมีความสำคัญและไม่สามารถถูกแทนที่ได้ โดยเฉพาะในยุคนี้ที่ต้องการทักษะการอ่านเพิ่มขึ้น เพื่อส่งเสริมการแสวงหาความรู้และพัฒนาสติปัญญา (วรรณิ โสมประยูร,

2553) นอกจากนี้ การอ่านยังช่วยให้บุคคลเข้าใจสิ่งแวดล้อมและสังคมรอบตัว รวมถึงพัฒนาความรู้และการคิด วิเคราะห์ ปัญหาสังคมและโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ (จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ, 2556)

การเขียนสะกดคำคือการนำตัวอักษรมาประกอบกันเป็นคำและพยางค์ที่ถูกต้องตามหลักภาษาไทย ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนในระดับประถมศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ที่กำหนดให้ทักษะการอ่านเขียนเป็นสมรรถนะที่ต้องพัฒนา เพื่อให้นักเรียนสามารถสื่อสารทั้งการรับและส่งสาร รวมถึงการถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ และความคิดของตนเอง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม นอกจากนี้ การเขียนสะกดคำยังเป็นมาตรฐานและตัวชี้วัดในสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทยด้านการอ่านสะกดคำ ตามมาตรฐาน ท 4.1 ตัวชี้วัดที่ 2 หากนักเรียนไม่สามารถเขียนสะกดคำได้ จะส่งผลกระทบต่อถ่ายทอดความคิดและความรู้สู่ผ่านการเขียนรูปแบบอื่น ๆ ทำให้ผู้รับสารไม่เข้าใจข้อความที่สื่อออกมา ดังนั้น การเขียนจึงเป็นพื้นฐานสำคัญในการศึกษาวิชาความรู้ต่าง ๆ และทักษะการเขียนที่ดีจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีตามมา (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ด้วยความสำคัญของภาษาไทย ทักษะการอ่านและการเขียนจึงถูกบรรจุไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นในการรับสารและส่งสาร นอกเหนือจากทักษะการฟัง การดู และการพูด ทักษะการอ่านและการเขียนมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ในทุกวิชาในหลักสูตร การอ่านออกเขียนได้จึงเป็นฐานสำคัญในการพัฒนาตนเองและการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้น ปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้จึงเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในประเทศ หากประชาชนมีปัญหาด้านการสื่อสาร การพัฒนาตนเองในวิชาอื่นหรือองค์ความรู้ใด ๆ จะเป็นไปได้ยาก (พัชรี สิทธิ, 2561) กระทรวงศึกษาธิการจึงประกาศนโยบายปีการศึกษา 2558 เป็นปีปลอดนักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ โดยเฉพาะนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ต้องอ่านออกเขียนได้ เป้าหมายคือร้อยละ 100 และโครงการพลิกโฉมโรงเรียน ป. 1 อ่านออกเขียนได้ใน 1 ปี ยังคงเป็นโครงการหลักที่มีการติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง จากการทดสอบการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนในปีการศึกษา 2565 พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 9 คน มีนักเรียนที่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 ซึ่งเกิดจากการไม่สามารถอ่านสะกดคำและคำที่มีสระประสมซับซ้อนได้ ส่งผลต่อการเขียนคำที่ไม่ถูกต้องตามหลักอักขรวิธี (สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ กระทรวงศึกษาธิการ, 2566)

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า การนำแบบฝึกทักษะมาใช้ในการเรียนการสอนมีผลต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียน เนื่องจากแบบฝึกต้องผ่านกระบวนการออกแบบ วิเคราะห์ และพัฒนาให้เหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียน ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ กาญจนา ชลเกริกเกียรติ (2561) ชี้ให้เห็นว่า แบบฝึกทักษะคือแบบฝึกที่ครูสร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนทบทวนและฝึกฝนเนื้อหาที่เรียน เพื่อให้เกิดความเข้าใจและชำนาญในการใช้งานในสถานการณ์ต่าง ๆ นักเรียนมีทักษะการอ่านและเขียนดีขึ้นอย่างชัดเจน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแบบฝึกทักษะช่วยพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานได้สูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรพิมล ชูสอน และศิริวารรณ ภูงามดี (2563) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยในนักเรียนชั้น ป. 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านและเขียนของนักเรียนเพิ่มขึ้น และนิศาชล ใจตรง และคณะ (2565) พบว่า หลังการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ด้วยความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้มีความสนใจจะหาวิธีพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยของนักเรียนชั้น ป. 1 โรงเรียนบ้านคลอง 24 โดยใช้แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาการอ่านและเขียนสะกดคำพื้นฐานของนักเรียนและเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่จะช่วยให้การสอนภาษาไทยของครูเกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลได้อย่างสะดวกและเกิดเป็นประโยชน์สูงสุดต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทักษะการเขียนและอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยของนักเรียนชั้น ป. 1 โรงเรียนบ้านคลอง 24 โดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย
2. เพื่อสร้างแบบฝึกทักษะภาษาไทยของนักเรียนชั้น ป. 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนและอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยก่อนและหลังใช้แบบฝึกของนักเรียนชั้น ป. 1

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษานี้ใช้วิธีวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-experimental research) โดยดำเนินการ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้น ป. 1 ถึง ป. 6 โรงเรียนบ้านคลอง 24 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครนายก รวม 6 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด จำนวน 145 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้น ป. 1 โรงเรียนบ้านคลอง 24 จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 21 คน ได้มา โดยใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อความสะดวกในการเก็บข้อมูลซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้สอนในห้องนี้

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนและอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้น ป. 1 ทั้งหมด 12 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง โดยได้นำแผนฯ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ประเมินความเหมาะสมของแผน และพบว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45

2.2 แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้น ป. 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ฝึกปฏิบัติด้านการเขียนและอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย จำนวน 12 ชุด และได้นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อประเมินค่าความเหมาะสมของแผน และจากการศึกษาพบว่าได้ค่าความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.49

2.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เป็นแบบเลือกตอบชนิด 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นได้นำไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน พิจารณาความสอดคล้องและข้อเสนอแนะ จากนั้นได้นำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญทุกท่านมาปรับปรุงแก้ไข และได้้นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับสมบูรณ์ไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มที่ผู้วิจัยทำการทดลอง แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกรายข้อโดยวิธีของ KR-20 แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนก 0.20-1.00 และค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20-0.80 จำนวน 30 ข้อ ซึ่งแบบทดสอบทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.810

3. สมมติฐานการวิจัย

3.1 นักเรียนชั้น ป. 1 มีความสามารถในการเขียนและอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย อยู่ในระดับมาก

3.2 แบบฝึกทักษะภาษาไทยของนักเรียนชั้น ป. 1 โรงเรียนบ้านคลอง 24 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

3.3 นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทยมีทักษะการเขียนและอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ผู้วิจัยขอหนังสือเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

4.2 ผู้วิจัยนำส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านคลอง 24 เสนอต่อผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านคลอง 24

4.3 ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยทำการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามลำดับขั้นตอนของแผน

4.4 ผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทยมีทักษะการเขียนและอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย บันทึกผลการเรียนรู้พร้อมเก็บคะแนนจากการทดสอบประจำบทเรียนจนครบทุกแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

4.5 เมื่อสิ้นสุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 12 แผนทีเตรียมไว้แล้ว ผู้วิจัยให้นักเรียนทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากนั้นทำการตรวจให้คะแนนแล้วบันทึกคะแนนเก็บไว้ใช้วิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 วิเคราะห์ทักษะการเขียนและอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยของนักเรียน โดยใช้ค่าความถี่และร้อยละ

5.2 วิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะภาษาไทย ตามเกณฑ์ 80/80

5.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้สถิติ t-test Dependent

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้โดยการปฏิบัติ (Learning by doing) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบ Active Learning แบบ 5 ขั้นตอน (5 Steps) ตามแนวคิดของ Dewey (1986) เพื่อที่จะพัฒนาผู้เรียนโดยใช้โดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย ตามตัวแปร ดังนี้ ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย พบว่า

1. ทักษะการเขียนและอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยของนักเรียนชั้น ป. 1 โรงเรียนบ้านคลอง 24 โดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ทักษะการเขียนและอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยของนักเรียนชั้น ป. 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนบ้านคลอง 24

นักเรียน คนที่	ผลคะแนน			ค่าร้อยละ	เกณฑ์ที่ตั้งไว้ ร้อยละ 60
	คะแนนการอ่าน (15 คะแนน)	คะแนนการเขียน (15 คะแนน)	คะแนนรวม (30 คะแนน)		
1	14	14	28	93.33	ผ่าน
2	13	12	25	83.33	ผ่าน
3	14	13	27	90.00	ผ่าน
4	15	14	29	96.67	ผ่าน
5	12	15	27	90.00	ผ่าน
6	14	15	29	96.67	ผ่าน
7	14	14	28	93.33	ผ่าน
8	14	14	28	93.33	ผ่าน
9	13	15	28	93.33	ผ่าน
10	14	14	28	93.33	ผ่าน
11	15	14	29	96.67	ผ่าน
12	14	13	27	90.00	ผ่าน
13	13	13	26	86.67	ผ่าน
14	15	14	29	96.67	ผ่าน
15	14	14	28	93.33	ผ่าน
16	15	15	30	100.00	ผ่าน
17	14	15	29	96.67	ผ่าน
18	14	14	28	93.33	ผ่าน
19	13	14	27	90.00	ผ่าน
20	12	13	25	83.33	ผ่าน
21	14	14	28	93.33	ผ่าน
เฉลี่ยร้อยละ	13.81	13.95	27.76	92.54	ผ่าน

จากตาราง 1 พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย มีทักษะการเขียนและอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย ได้คะแนนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ร้อยละ 60 โดยรวมเฉลี่ยร้อยละ 92.54

2. ผลการสร้างแบบฝึกทักษะภาษาไทยของนักเรียนชั้น ป. 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการเขียนและอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้น ป. 1 ตามเกณฑ์ 80/80

รายการ	n	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม	\bar{X}	S.D.	ร้อยละ
ระหว่างเรียน	21	110	2,067	4.30	0.24	82.03
หลังเรียน	21	20	159	7.57	1.16	87.86

จากตารางที่ 2 พบว่า แบบฝึกทักษะภาษาไทยของนักเรียนชั้น ป. 1 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 82.03/87.86 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80

3. ผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียนและอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยก่อนและหลังใช้แบบฝึกของนักเรียนชั้น ป. 1

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยก่อนและหลังใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียน ก่อนและหลังเรียน

คะแนน	จำนวน	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	$\sum D$	$\sum D^2$	t	Sig.
หลังเรียน	21	20	17.57	1.16	223	49729	41.919	.000**
ก่อนเรียน	21	20	6.95	1.49				

หมายเหตุ: *Sig. \leq 0.05

จากตารางที่ 3 พบว่า นักเรียนมีทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ($t = 41.919$, Sig. = 0.000) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย มีทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 92.54 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ ร้อยละ 60 ทั้งนี้เนื่องมาจากแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเหมาะสมเพราะผ่านผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาและมีการปรับปรุงแก้ไขได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์แล้ว ทำให้มีความเหมาะสมกับนักเรียนชั้น ป. 1 ทำให้นักเรียนมีทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยสูงขึ้นซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชรี สิทธา (2561) พบว่า หลังจากผู้เรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้สมองเป็นฐาน มีทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย เฉลี่ยร้อยละ 92.78 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่วางไว้ร้อยละ 60 และงานวิจัยของ จรัสศรี มีแก้ว (2566) พบว่า นักเรียนทำแบบฝึกอ่านคำบัญชีพื้นฐาน ครั้งที่ 1 นักเรียนอ่านได้ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ก่อนการใช้แบบฝึกการอ่านได้ คะแนนร้อยละ 56.67 หลังการใช้แบบฝึกอ่านคำพื้นฐานทำแบบทดสอบการอ่านได้คะแนนร้อยละ 88.18 ครูให้นักเรียนได้ฝึกอ่านคำที่นักเรียนยังอ่านไม่ได้ฝึกอ่านซ้ำย้ำทวน โดยให้กลับไปฝึกอ่านที่บ้านและให้เพื่อนที่อ่านออกช่วยในการฝึกอ่านหลาย ๆ ครั้ง ผลที่ได้ให้นักเรียนอ่านได้ถูกต้องเกินเกณฑ์มาตรฐานที่ครูกำหนด แสดง ว่าการฝึกทักษะการอ่านโดยใช้แบบฝึกการอ่านทำให้นักเรียนทั้ง 33 คน มีทักษะในการอ่านคำบัญชีคำพื้นฐานดีขึ้น

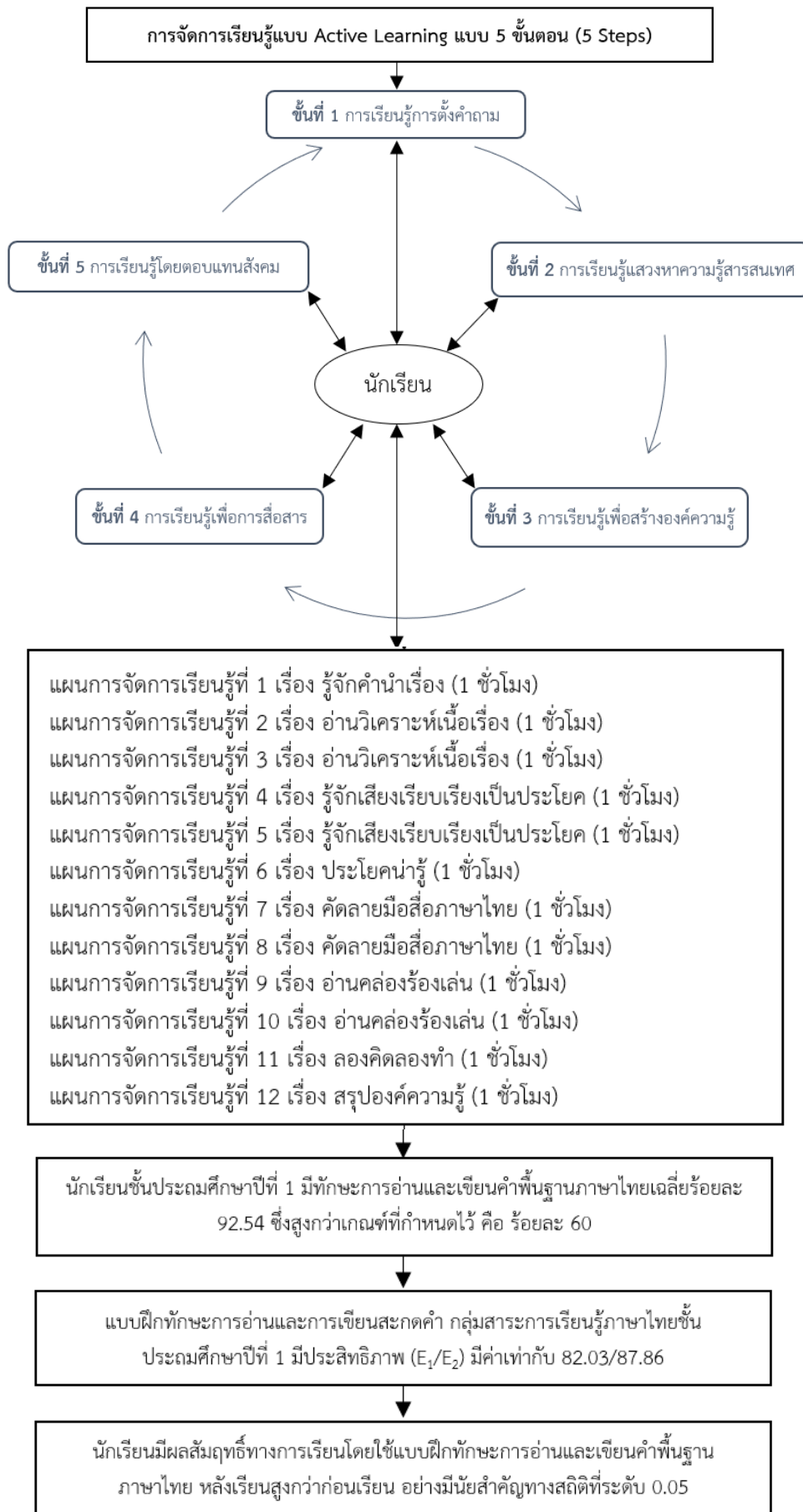
แบบฝึกทักษะภาษาไทยของนักเรียนมีประสิทธิภาพ 82.03/87.86 ซึ่งเป็นตามเกณฑ์ 80/80 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากแบบฝึกทักษะภาษาไทยของนักเรียนชั้น ป. 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอนการสร้าง โดยได้ศึกษาหลักสูตรวิเคราะห์และศึกษาวิธีการสร้างตามขั้นตอน ทั้งยังนำแบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาให้คำแนะนำปรับปรุงและแก้ไขก่อนนำไปทดลองใช้เพื่อหาคุณภาพเพื่อให้แบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีคุณภาพก่อนที่จะนำไปทดลองใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง จึงทำให้แบบฝึกทักษะนี้มีประสิทธิภาพ ซึ่งนักเรียนได้เรียนรู้และลงมือปฏิบัติจริง จนเกิดการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับงานวิจัยของเพ็ญพูน โพธิ์นิล และชวนพิศ รักษาพวก (2565) พบว่า แผนการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ร่วมกับแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้น ป. 1 มีประสิทธิภาพ 86.75/84.12 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

นักเรียนมีทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ($t = 41.919$, Sig. = 0.000) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้เนื่องมาจากแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทยพื้นฐานที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น สามารถนำมาใช้เสริมสร้างทักษะการอ่านเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยของนักเรียนชั้น ป. 1 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่ฝึกมากยิ่งขึ้นจึงทำให้นักเรียนมีผลการเรียนสูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของเพิ่มพูนโพธิ์นิล และชวนพิศ รักษาพวก (2565) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับแบบฝึกทักษะของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และผลการอ่านและการเขียนภาษาไทยด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับแบบฝึกทักษะของนักเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

องค์ความรู้ใหม่

กิจกรรมการเรียนรู้ (จัดการเรียนรู้ในรูปแบบ Active Learning แบบ 5 ขั้นตอน (5 Steps) ทำให้ผู้วิจัยมีความรู้ความเข้าใจในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้น ป. 1 จำนวน 12 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ฝึกปฏิบัติเพื่อพัฒนาทักษะด้านการอ่านและการเขียนคำสำหรับผู้เรียนที่เริ่มหัดอ่านเขียนได้เป็นอย่างดีถูกต้องตามหลักวิชาการ อีกทั้งยังสามารถสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย สำหรับผู้เรียนในชั้นประถมศึกษาได้ครบทุกตัวชี้วัดซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ แบ่งเป็น 3 ชุด ได้แก่ การอ่านคำ จำนวน 10 ข้อ การเขียนคำ จำนวน 10 ข้อ และการอ่านเขียนคำ จำนวน 10 ข้อ และในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการจัดกิจกรรมฯ ครูควรจัดเตรียมชุดฝึกทักษะให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ควรให้เวลานักเรียนในการคิดและฝึกแก้ปัญหาในชุดฝึกให้มากที่สุด และให้นักเรียนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนด้วยคอยกำกับติดตามดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิด เพื่อให้คำแนะนำ ช่วยเหลือนักเรียนที่ประสบปัญหาและคอยควบคุมเวลาในการทำกิจกรรม รวมถึงความประพฤติของนักเรียนในระหว่างเรียน เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สามารถมอบหมายให้นักเรียนที่ขาดเรียน ซึ่งเรียนและทำกิจกรรมไม่ทันเพื่อน ๆ ให้นำชุดกิจกรรมการเรียนนี้ไปใช้สอนซ่อมเสริม หรือให้นักเรียนนำไปศึกษาเรียนรู้ได้ด้วยตนเองในยามว่าง ทั้งยังเป็นการทบทวนความรู้ได้เป็นอย่างดี ตามภาพที่ 2

ภาพที่ 2 แผนภาพองค์ความรู้ที่ได้รับ

สรุปผลการวิจัย

นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย มีทักษะการเขียนและอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย ได้คะแนนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ร้อยละ 60 โดยรวมเฉลี่ยร้อยละ 92.54 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

แบบฝึกทักษะภาษาไทยของนักเรียนชั้น ป. 1 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 82.03/87.86 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

นักเรียนมีทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ($t = 41.919$, $Sig. = 0.000$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะสาระภาษาไทยของนักเรียนชั้น ป. 1 เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยของนักเรียน ผู้บริหารโรงเรียนควรส่งเสริมให้ครูศึกษาวิธีการสอนต่าง ๆ ให้หลากหลาย และทำการจัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการให้ครูสามารถนำมาใช้กับนักเรียนได้อย่างเชี่ยวชาญ โดยเฉพาะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะสาระภาษาไทย เพราะเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้ร่วมกัน รู้จักการทำงานเป็นทีมผ่านกระบวนการฝึกปฏิบัติจริง

1.2 ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูควรให้ความสำคัญกับผู้เรียนโดยดูแลนักเรียนให้ทั่วถึง ควรให้เวลานักเรียนในการคิดและฝึกแก้ปัญหาในชุดฝึกให้มากที่สุด และให้นักเรียนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนด้วย

1.3 ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับนักเรียนชั้น ป. 1 เพื่อการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะสาระภาษาไทยของ ครูผู้สอนควรจัดเตรียมชุดฝึกทักษะให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน

2. ข้อเสนอแนะด้านการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาหรือทำการวิจัยเชิงเปรียบเทียบเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะร่วมกับวิธีการสอนแบบอื่น ๆ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้น ป. 1

2.2 ควรทำการวิจัยแบบ R & D เพื่อสร้างเครื่องมือการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเรียนรู้ของนักเรียนเชิงประจักษ์ และเหมาะสมกับนักเรียนในพื้นที่ต่าง ๆ

2.3 ควรศึกษาหาวิธีการสอนที่เหมาะสมกับความแตกต่างทางวัฒนธรรมและความสามารถของผู้เรียนที่ต้องเรียนรวมในห้องเรียนเดียวกัน

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กาญจนา ชลเกริกเกียรติ. (2561). *การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*. (รายงานการวิจัย). สุราษฎร์ธานี: โรงเรียนวัดบ่อมะปริง.
- จรัสศรี มีแก้ว. (2566). *การพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์พื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 โดยวิธีการสอนอ่านสะกดคำร่วมกับการเขียนตามคำบอกและการแต่งประโยคโรงเรียนอินทรมพรรยอนุสรณ์*. สมุทรปราการ: โรงเรียนอินทรมพรรยอนุสรณ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1.
- จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และ อัมพร ทองใบ. (2556). *การอ่านและการเขียนทางวิชาการ (Academic Reading And Writing)*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

- นิศาชล ใจตรง, พัศนา ประสานตรี, เอนก นรสาร, วโรทัย สิริเศรษฐ์ และ อ้อมทิพย์ มาลีลัย. (2565). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 2. *วารสารวิชาการ หลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*, 14(41), 1-6.
- พรพิมล ชูสอน และ ศิรารวรรณ ภูงามดี. (2563). การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. *Journal of Buddhist Education and Research*, 6(2), 61-72.
- พัชรี สิทธา. (2561). การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การเรียนรู้ที่ใช้สมองเป็นฐาน. (ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- พิมลพร พงษ์ประเสริฐ. (2563). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์ร่วมกับแบบฝึกทักษะ. (ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- เพิ่มพูน โปธีนิล และ ชวนพิศ รักษาพวก. (2565). การพัฒนาการอ่านและการเขียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับแบบฝึกทักษะ. *วารสารวิชาการหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*, 14(41), 9-17.
- วรรณิ์ โสมประยูร. (2553). *เทคนิคการสอนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้า.
- สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ กระทรวงศึกษาธิการ. (2566). *ดัชนีทางการศึกษาระดับภาค 1-18*. สืบค้นจาก <http://mis.moe.go.th/wp-content/uploads/2023/11/ดัชนีทางการศึกษา-2566-.pdf>.
- Dewey, J. (1986). Experience and Education. *The Educational Forum*, 50, 241-252.